

عنوان مقاله:

نقش میانجی فشار روانی در رابطه سکوت سازمانی و قصد ترک شغل

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، علوم ورزشی و تربیت بدنی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آمنه مالمیر - استادیار گروه مدیریت واحد فراهان دانشگاه آزاد اسلامی فراهان ایران

عزیزاله فراهانی - گروه مدیریت واحد فراهان دانشگاه آزاد اسلامی فراهان ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین چالش هایی که امروزه مدیریت منابع انسانی با آن روبرو است، تاثیر پذیری کارکنان از عوامل فشارزای درون و برون سازمانی می باشد. فشارهای روانی وارده بر کارکنان سبب بروز بیماری های فیزیولوژیک و روانشناختی در آنها می گردد و عملکرد آنها را در انجام وظایف محوله تضعیف می کند، به نحوی که اگر این فشار روانی در میان تمامی کارکنان گسترش یابد، عملکرد ضعیف کل سازمان را در پی خواهد داشت. کارشناسان شرکت مربوطه طی مصاحبه غیر رسمی بیان داشتند که برخی اوقات سکوت می تواند به دلیل تسلیم بودن فرد نسبت به هر شرایطی، گاهی به دلیل ترس و وجود رفتارهای محافظه کارانه و برخی اوقات نیز به منظور ایجاد فرصت برای دیگران و اظهار عقاید آنها باشد؛ در این شرایط فرد باید فشار روانی را متحمل شود که احتمال به قصد ترک شغل کارکنان و یا جابجایی در درون سازمان می انجامد. با توجه به این امر اکنون این سوال مطرح است که اگر فشار روانی در رابطه سکوت سازمانی با قصد ترک شغل وارد شود آیا این رابطه تقویت می شود؟ به عبارت دیگر سوالی که این تحقیق به دنبال پاسخ دادن به آن است این می باشد: «آیا فشار روانی در رابطه سکوت سازمانی و قصد ترک شغل نقش میانجی دارد؟»

کلمات کلیدی:

فشار روانی، سکوت سازمانی، قصد ترک شغل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1456894>

